

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Augusti. Qualis vis esse, dum Deum oras, semper esto, Sextus
Pythagoricus in sententiis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

duo millia, ducentas viginti quatuor numerando pervenerat, uno die, cum subeunte tædio destitit. Tu opta non octoginta annos: verùm octoginta sæculorum miliones, & integram insuper, si conlatureretur æternitatem; ut toto hoc tempore testificari possis formidabili Dei Majestati per consimiles adorationes corporis: quod nihil omninò sic adorari dignum sit, atque immensum ejus Numen. Nunc ergò, quantum potes, tantum te submitte coram illo, coram quo submittitur omnis altitudo, dicens: Ut intelligat mundus, quia agnosco me figmentum manuum tuarum: te verò, supremum animæ meæ Principem, submississimâ totius corporis reverentiâ me ad pedes infinitæ Majestatis tuæ abjicio, restorque hanc esse gloriam meam non modò summam, sed solam, quod sim aliquid tui, & nihil mei: & ita ad te spectans, ut pendeam ex Te totus, & esse meum omni modo Tibi, ceu toti suo necesse habeat adherere. Illud quoque opto, ut producere vitam ad mundi usque interitum liceret, nec aliud in momenta singula vitæ meæ negotium foret, nisi per modum homagii, & subjectionis clientelaris, tot omnis generis adorationes facere, quot radios spargit mundi oculus, Sol, orbi huic universo lucem impartiens. Sic adorando, quidlibet exorabis, nisi vanus sit is, qui hoc panxit:

Is facile exorat, suplex qui Numen adorat.

17. DIES AUGUSTI.

Qualis vis esse, dum Deum oras, talis semper esto.
Sextus Pythagoricus in sententiis.

Oratio. I.

Ubi præcessit Adoratio, sequitur Oratio, quæ est mentis ad Deum ascensus. Dignus eris illo ascensu, si toto nitaris conatu, ut juxta Tesseram, semper sis talis, qualis oraturus Deum. Quales porrò simus, cum Deum oramus, insinuat Chrysostomus: (a) *Per Divinum colloquium illud assequimur, ut & mortales, & temporaria esse desinamus: naturam quidem mortales, sed colloquio, convictuque quem cum Deo habemus, ad immortalem vitam transeuntes.* Quanta illa pro nobis dignitas, ut cum sit Deus ineffabilis, sit super omnes affabilis. Tanta Majestas cæli, submittit se ad colloquia cum vermiculis terræ. Et tamen tanta est hominis rusticitas, dicam, an cæcitas? an pravitas? ut cum Deo habere colloquium, sit illi fastidium. Insigniter mendax est homo, si dicat se diligere Deum, & in pectore suo morantem non alloquitur. Amicitia muta, non distinguitur ab odio. Quod si nolis vel tantillum, Deum revereri; velis saltem tui misereri: si, ut ores, tibi non siadet charitas, saltem persuadeat necessitas. Si hanc ignores, intellige ex D. Chrysologo: (b) *Nos, qui ad incerta consurgimus, quiventer insidias diem ducimus, qui horarum varietates, morientiorum motus, verborum lapsus, actuum pericula sustinemus. Quid est, quod Ecclesiam manere volumus intrare? Quid est, quod matutinam prece, totius diei custodiam volumus postulare? Quid est, quod homini ad stare toto tempore libet? Manicemus, & oremus, vel humano timore, si non amore Divino, si non invitati bonis, vel coacti malis.*

Sf 2

II, To-

(a) Orat. i. de Orat. (b) Serm. 33.

II. Totus, quantuses, non es, nisi miseria, totus ignorantia, totus inopia. Unicum præsidium tibi superest, quo possis esse eximitus à miseria, & pulsà ignorantia sapere, & liberari tuâ egestate, Oratio. Summoperè placet Deo, sibi offerri occasionem exhibendæ suæ beneficentiæ: idè enim creavit omnia, ut haberet, quæ & quibus donaret. Cùm verò oramus, urgemus Deum ad hoc, ad quod totà naturâ suâ propendet, videlicet, ad dandum. Idè acceptissimæ sunt illi orationes nostræ, quia instaurant indignitatem ex peccato, exhibitâ Deo occasione faciendi per eas illud, propter quod fecit omnia, quod est benefacere. Non potest Deus se continere à largiendo: ardet jugiter benefacere; idè impensè nos adhortatur, ut sine intermissione oremus; quia sine intermissione cupit dare: quomodo ergò privamus nos Deum suo voto, & nos ipsos nostro bono? Ut autem, quod petimus, extorqueamus; induamus nos meritis JESU Christi; tunc non nobis, sed Christo petimus. Si tu pauperi postulanti eleëmofynam in nomine Christi credis te Christo impetiri; idem faciet Pater tuus. Si tu moveris, quando per Christum aliquando petitur; quantò promptius Deus movebitur ad eleëmofynam? Annè minùs misericors est Deus, quàm tu miser?

III. Si oportet cum Dynastis agere, quot devoranda sunt tædia, quantò studio sunt captandæ mollissimæ occasiones adeundi? Ad Regale illud secretum, semper velum reductum est, patet introitus ad Solium divinitatis: cœlestes illi Palatini non repellunt; sed deducunt potius nos, & invitant. Prò!
quanta

quanta Dei dignatio ! pædore plenus, sordibusque obsoletus, cum voluerit, potest ad Deum accedere, cum eo loqui; & non modò Sacram Purpuram, ac manum; sed ipsum quoque os, atque pectus suavari: è colloquio redire opulentus, & delibutus incredibili consolatione, & virtutum ornamento splendidus, & gratiâ coronatus. Itaque, mirum non est, si mortales plurimi cæcutiant; si repant humi, turbulentis affectionibus, ut fluctibus hausti; si debilitentur indies amor ad res divinas, & ad omne genus honestorum officiorum, ac virtutum. Non est quærendus, ut ores, locus, cum ubique sit Deus. Hinc rectè D. Augustinus: (a) *Cum oras, clama; non voce, sed mente. Nam & tacentes exaudit Deus; nec queritur locus, quantum sensus. Jeremias confortatur in carcere: Daniel inter leones exultat; tres pueri in fornace tripudiant; Job nudus in sterquilinio triumphat; Paradisum de cruce Latro invenit: non est locus, ubi non sit Deus.* Si magis, dum oras, sollicitus de clamore cordis, quàm vocis; clament opera, non verba; vita, non lingua. Nam benè D. Isidorus: (b) *Quid prodest strepitus labiorum, ubi cor est mutum? sicut enim vox sine modulatione, est quasi vox porcorum: sic oratio sine devotione, est quasi mugitus boum.* Sola, dum oras, labia non expungent crimina. Ad verba mea alludit Poëta:

Non poteris labiis orando eradere labes.

18. DIES AUGUSTI.

Præmium Dei; ipse Deus est. *Sanctus Augustinus in Psalm. 72.*

(a) *Augustinus serm. de Quadrag.* (b) *De sum. bon. l. 3. c. 8.*